

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 25 oktober 2018
(OR. en)

13561/18

**Interinstitutioneel dossier:
2018/0365 (NLE)**

PECHE 431

VOORSTEL

van:	de heer Jordi AYET PUIGARNAU, directeur, namens de secretaris-generaal van de Europese Commissie
ingekomen:	24 oktober 2018
aan:	de heer Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
Nr. Comdoc.:	COM(2018) 710 final
Betreft:	Voorstel voor een VERORDENING VAN DE RAAD tot vaststelling, voor 2019, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden in de Zwarte Zee

Hierbij gaat voor de delegaties document COM(2018) 710 final.

Bijlage: COM(2018) 710 final

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 24.10.2018
COM(2018) 710 final

2018/0365 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2019, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden in de Zwarte Zee

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad moet ervoor zorgen dat de levende aquatische hulpbronnen vanuit economisch, ecologisch en sociaal oogpunt duurzaam worden geëxploiteerd. Een belangrijk instrument in dit verband is de jaarlijkse vaststelling van de vangstmogelijkheden.

Het doel van dit voorstel is voor 2019 de vangstmogelijkheden van de lidstaten vast te stellen voor de in commercieel opzicht belangrijkste visbestanden in de Zwarte Zee.

Voor sprot is het voorstel gebaseerd op het wetenschappelijk advies voor een autonoom quotum, teneinde het huidige niveau van visserijsterfte te handhaven.

Voor tarbot voorziet het voorstel in omzetting van de TAC en quota die door de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM) zijn vastgesteld in Aanbeveling GFCM/41/2017/4 inzake een meerjarig beheersplan voor de tarbotvisserij in geografisch deelgebied 29 (Zwarte Zee).

• Algemene context

- In de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de stand van zaken van het gemeenschappelijk visserijbeleid en raadpleging over de vangstmogelijkheden voor 2019 [COM(2018) 452 final van 11.6.2018] wordt de achtergrond van het voorstel geschetst.
- De vangstmogelijkheden moeten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 16, lid 1 (beginsel van relatieve stabiliteit) en artikel 16, lid 4 (doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid en de voorschriften in meerjarenplannen) van Verordening (EG) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid.

De bestanden in de Zwarte Zee die worden bevestigd door Bulgarije en Roemenië, worden gedeeld met niet-EU-landen: Turkije, Oekraïne, Georgië en de Russische Federatie.

Tot 2017 hadden de EU- en de niet-EU-landen op regionaal niveau geen totale toegestane vangsten (TAC's) vastgesteld. De Europese Unie heeft sinds 2008 elk jaar autonome quota voor tarbot- en sprotbestanden vastgesteld om ervoor te zorgen dat de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) worden toegepast. In overeenstemming met de in 2017 op de 41e jaarlijkse vergadering van de GFCM aangenomen Aanbeveling GFCM/41/2017/4 wordt sinds 2018 echter voor twee jaar (2018-2019) een regionale TAC voor de tarbotvisserij, met een tijdelijke toewijzing van quota, toegepast, die wordt omgezet in de EU-verordening voor de Zwarte Zee.

De visserij op **sprot** is van groot sociaaleconomisch belang voor de oeverstaten van de Zwarte Zee. Volgens de officiële, aangemelde aanlandingen in het verslag 2017 van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) over de Zwarte Zee bedroeg het aandeel van de EU-landen in de aanlandingen van sprot uit de Zwarte Zee in 2014 4,5 %, in 2015 3,12 % en in 2016 2,93 % van de totale aanlandingen. Volgens het verslag van de jaarlijkse zitting van de GFCM over 2017 wordt het sprotbestand in de Zwarte

Zee duurzaam geëxploiteerd. Het is echter noodzakelijk het huidige niveau van visserijsterfte, nl. 11 475 ton, te handhaven om de duurzaamheid van het sprotbestand in de Zwarte Zee te waarborgen.

De visserij op **tarbot** is van groot sociaaleconomisch belang voor de oeverstaten van de Zwarte Zee. Bij Aanbeveling GFCM/41/2017/4 is voor 2018 en 2019 een regionale TAC voor tarbot van 644 ton vastgesteld, met een tijdelijke toewijzing van quota aan alle oeverstaten van de Zwarte Zee. De aanbeveling bevat een herzieningsclausule die het mogelijk maakt de TAC en quota in 2018 opnieuw te bekijken indien het wetenschappelijk advies niet bevestigt dat de gunstige ontwikkeling van de visserijsterfte zich voortzet. Tijdens de zevende jaarlijkse zitting van de GFCM-werkgroep inzake de Zwarte Zee van 11 tot en met 13 juli 2018 is bevestigd dat de gunstige ontwikkeling van de visserijsterfte voor het tarbotbestand zich voortzet. Voor de EU is het toegewezen quotum voor 2018 en 2019 op 114 ton vastgesteld. De TAC en quota voor tarbot, het beheer van de visserijinspanning, de beperking van het aantal visdagen tot 180 per jaar en de thans geldende sluitingsperiode van twee maanden, van 15 april tot en met 15 juni, moeten in deze verordening worden overgenomen.

Overeenkomstig artikel 2 van Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad¹ wordt voorgesteld de artikelen 3 en 4 van die verordening niet toe te passen op de onder deze verordening vallende bestanden. Daartegenover staat dat overeenkomstig artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 de daar bedoelde jaarflexibiliteit van toepassing is op bestanden waarvoor de aanlandingsverplichting geldt.

• **Bestaande bepalingen op het door het voorstel bestreken gebied**

De vangstmogelijkheden en de verdeling daarvan over de lidstaten worden jaarlijks vastgesteld. De recentste rechtshandeling hieromtrent is Verordening (EU) 2017/2360 van de Raad² van 11 december 2017 tot vaststelling, voor 2018, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden in de Zwarte Zee.

Naast de jaarlijkse vangstmogelijkheden zijn de volgende maatregelen van toepassing op de onder dit voorstel vallende visserijen in de Zwarte Zee. Het voorstel van de Commissie tot omzetting van de recente GFCM-aanbevelingen is goedgekeurd op 22 maart 2018³ en wordt momenteel door het Europees Parlement en de Raad bestudeerd in het kader van de medebeslissingsprocedure. Opgemerkt zij ook dat de volgende elementen intrinsiek verbonden zijn met de jaarlijkse vangstmogelijkheden en in dit voorstel in aanmerking zijn genomen:

- Voor de tarbotvisserij in de Zwarte Zee zijn de op de instandhouding gerichte minimummaten en de minimummaaswijdten vastgesteld bij Verordening (EU) nr. 227/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2013 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 850/98 van de Raad voor de instandhouding van de visbestanden via technische maatregelen voor de bescherming van jonge exemplaren van mariene organismen en Verordening (EG) nr. 1434/98 van de Raad tot vaststelling van de voorwaarden waarop haring mag worden aangevoerd voor andere industriële doeleinden dan rechtstreekse menselijke consumptie⁴.
- Aanbeveling GFCM/37/2013/2 tot vaststelling van een reeks minimumnormen voor de visserij op tarbot met geankerde kieuwnetten en de instandhouding van

¹ Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3).

² PB L 337 van 19.12.2017, blz. 1.

³ COM(2018) 143 final van 22 maart 2018.

⁴ PB L 78 van 20.3.2013, blz. 1.

walvisachtigen in de Zwarte Zee – aangenomen door de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM) tijdens haar 37e zitting (Split, mei 2013).

- Aanbeveling GFCM/39/2015/3 tot vaststelling van een reeks maatregelen teneinde illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij op tarbot in de Zwarte Zee te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen – aangenomen door de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM) tijdens haar 39e zitting (Milaan, mei 2015).
- Aanbeveling GFCM/41/2017/4 inzake een meerjarig beheersplan voor de tarbotvisserij in de Zwarte Zee (geografisch deelgebied 29) – aangenomen door de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM) tijdens haar 41e zitting (Budva, oktober 2017).
- De Verklaring van Boekarest⁵, die in oktober 2016 is bekrachtigd in de context van een door de GFCM georganiseerde bijeenkomst op hoog niveau inzake visserijgovernance in de Zwarte Zee. De Conferentie heeft haar goedkeuring gehecht aan deze verklaring, waarin wordt onderstreept dat er gemeenschappelijke en collaboratieve benaderingen tussen de oeverstaten nodig zijn om de duurzaamheid van de visserij in de Zwarte Zee te verbeteren.
- De ministeriële Verklaring van Sofia⁶, die op 7 juni 2018 in de context van een conferentie op hoog niveau over visserij en aquacultuur in de Zwarte Zee is ondertekend; hierin worden de verbintenissen van de Verklaring van Boekarest geconcretiseerd en wordt voor de komende tien jaar een specifiek actieplan voor de duurzaamheid van de visserij in de Zwarte Zee vastgesteld.
- De middellangetermijnstrategie (2017-2020) van de GFCM met het oog op de duurzaamheid van de visserij in de Middellandse Zee en de Zwarte Zee⁷, in het kader waarvan onder andere een reeks maatregelen ter versterking van de visserijgovernance in de Zwarte Zee op multilateraal niveau is vastgesteld.
- Bulgarije en Roemenië hebben ondersteuning verleend voor en actief deelgenomen aan de uitvoering van het bij Aanbeveling GFCM/41/2017/4 vastgestelde proefproject van de GFCM voor controle en inspectie van de tarbotvisserij. Het proefproject van de GFCM is ontwikkeld door het Europees Bureau voor visserijcontrole, en Bulgarije en Roemenië hebben actief samengewerkt met het EBVC, waardoor de gezamenlijke uitvoering in hun respectieve exclusieve economische zones kon plaatsvinden.
- De verbintenissen die Bulgarije en Roemenië in december 2017 in het kader van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2018 hebben aangegaan om in 2018 via een reeks maatregelen het beheer van de visserij op tarbot en doornhaai te verbeteren, de controle te versterken, IOO-visserij te bestrijden en de gegevensverzameling te verbeteren, worden efficiënt ten uitvoer gelegd. Zowel Bulgarije als Roemenië heeft een reeks maatregelen uitgevoerd, met name om het risico van niet-gemelde vangsten te beperken, door alle vangsten van tarbot en doornhaai te registreren (zelfs voor hoeveelheden van minder dan 50 kg), om het aantal inspecties te verhogen (op zee, op de markt, aan land en gezamenlijke

⁵ Zie <http://www.fao.org/gfcm/meetings/blackseaconference2016/en/>

⁶ Zie https://ec.europa.eu/fisheries/black-sea-countries-pledge-promote-sustainable-fisheries-and-aquaculture_en

⁷ Zie: <http://www.fao.org/gfcm/reports/statutory-meetings/detail/en/c/454522/>

inspecties) en om het wetenschappelijk advies inzake de visserij en biologische gegevens over bestanden in de Zwarte Zee te ondersteunen en verder te verbeteren.

- **Samenhang met andere beleidsgebieden en doelstellingen van de EU**

De voorgestelde maatregelen zijn in overeenstemming met de doelstellingen en voorschriften van het gemeenschappelijk visserijbeleid en met het beleid van de Unie inzake duurzame ontwikkeling.

2. RESULTATEN VAN DE RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Bijeenbrengen en gebruik van expertise**

De geraadpleegde wetenschappelijke organisaties zijn het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) en de werkgroep voor de Zwarte Zee van de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM).

De Unie verzoekt het WTECV om wetenschappelijk advies over de toestand van de belangrijke visbestanden. Het WTECV brengt zijn adviezen uit op basis van de door de Commissie verstrekte taakomschrijving. Het recente en accurate advies op het moment waarop dit voorstel in de Raad wordt besproken, zal betrekking hebben op de bestanden in de Zwarte Zee waarvoor quota worden voorgesteld.

Het uiteindelijke doel is de bestanden op een niveau te brengen en/of te houden waarmee de maximale duurzame opbrengst kan worden gehaald. Dit doel is uitdrukkelijk opgenomen in artikel 2, lid 2, van de basisverordening voor het GVB, waarin is bepaald dat dit exploitatieniveau "indien mogelijk tegen 2015, en [...] voor alle bestanden uiterlijk 2020 [moet worden] verwezenlijkt". Dit sluit aan op de toezeggingen van de Unie met betrekking tot de conclusies van de wereldtop over duurzame ontwikkeling (Johannesburg 2002) en het bijbehorende uitvoeringsplan.

- **Raadpleging van belanghebbende partijen**

Belanghebbende partijen zijn geraadpleegd via de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de stand van zaken van het gemeenschappelijk visserijbeleid en raadpleging over de vangstmogelijkheden voor 2019 [COM(2018) 452 final van 11.6.2018]. De wetenschappelijke basis voor het voorstel is aangeleverd door het WTECV. Alle verslagen van het WTECV zijn beschikbaar op de website van DG MARE.

- **Effectbeoordeling**

Op EU-niveau wordt het risico op negatieve gevolgen voor het herstel van het tarbotbestand ingeperkt door aanvullende registratie-, controle- en monitoringmaatregelen die door Roemenië en Bulgarije worden ingevoerd en geïmplementeerd overeenkomstig hun toezeggingen in het kader van de aanneming van de verordening tot vaststelling, voor 2018, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden in de Zwarte Zee.

Op multilateraal niveau wordt het risico op negatieve gevolgen voor het herstel van de bestandspopulatie beperkt door een aantal nieuwe maatregelen: 1) de op 7 juni ondertekende ministeriële verklaring van Sofia waarin de verbintenis van de oeverstaten van de Zwarte Zee wordt bevestigd om gezamenlijk te handelen op basis van een concreet actieplan voor duurzaamheid van de visserij in de Zwarte Zee, 2) de goedkeuring op de 41e jaarlijkse vergadering van de GFCM en vervolgens de uitvoering van het regionale actieplan van de GFCM ter bestrijding van IOO-visserij, 3) de uitvoering van het GFCM-project "BlackSea4Fish" op multilateraal niveau op basis van regionale samenwerking inzake

wetenschappelijke gegevens, enquêtes en beoordelingen, 4) de goedkeuring op de 41e jaarlijkse vergadering van de GFCM en vervolgens de uitvoering van het meerjarig beheersplan voor de tarbotvisserij in de Zwarte Zee (geografisch deelgebied 29). Het plan voorziet in een multilaterale totale toegestane vangst met een tijdelijke toewijzing aan de oeverstaten van de Zwarte Zee voor 2018 en 2019. Een substantieel element van het meerjarig beheersplan is de uitvoering van het gezamenlijke proefproject voor inspectie en controle op zee. De in het plan opgenomen herzieningsclausules zullen het mogelijk maken de TAC en quota opnieuw te bekijken indien het wetenschappelijk advies niet bevestigt dat de gunstige ontwikkeling van de visserijsterfte zich voortzet. Voorts voorziet het plan in een permanente regeling voor de toewijzing van TAC's en een permanent inspectieprogramma tegen 2020. Dit plan zal bijdragen aan de doelmatige bestrijding van IOO-activiteiten en het goede beheer van het tarbotbestand op regionaal niveau.

Het voorstel is niet alleen gericht op de korte termijn, maar past ook in de langeretermijnaanpak om de visserij geleidelijk op een niveau te brengen dat duurzaam is op lange termijn.

De voorgestelde benadering kan daarom op middellange termijn resulteren in een verlaging van de visserijinspanning, maar op de lange termijn in stabiele of zelfs stijgende quota. Op lange termijn zal deze aanpak wellicht resulteren in een beperktere impact op het milieu omdat de visserijinspanning en de vangstmogelijkheden worden aangepast. De duurzaamheid van de visserijactiviteiten zal op lange termijn toenemen.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

• Samenvatting van de voorgestelde maatregel

Om de met het gemeenschappelijk visserijbeleid beoogde totstandbrenging van biologisch, economisch en sociaal duurzame visserijen te verwezenlijken, wordt in dit voorstel vastgesteld welke vangstbeperkingen in de Zwarte Zee gelden voor de visserijen van de Unie.

• Rechtsgrondslag

De rechtsgrondslag van dit voorstel is artikel 43, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

De verplichting van de Unie om de levende aquatische rijkdommen op duurzame wijze te exploiteren, vloeit voort uit de verplichtingen die zijn vastgelegd in artikel 2 van de basisverordening voor het GVB.

• Subsidiariteitsbeginsel

Het voorstel valt onder de exclusieve bevoegdheid van de Unie, zoals bedoeld in artikel 3, lid 1, onder d), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Het subsidiariteitsbeginsel is derhalve niet van toepassing.

• Evenredigheidsbeginsel

Het voorstel is om de volgende reden in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel.

Het gemeenschappelijk visserijbeleid is een gemeenschappelijk beleid. Krachtens artikel 43, lid 3, VWEU is het aan de Raad om maatregelen tot vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden vast te stellen.

Krachtens de voorgestelde verordening van de Raad worden de vangstmogelijkheden over de lidstaten verdeeld. Met inachtneming van artikel 16, leden 6 en 7, en artikel 17 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 mogen de lidstaten deze mogelijkheden naar eigen

goeddunken verdelen over de vaartuigen die hun vlag voeren. De lidstaten kunnen dus met een ruime mate aan vrijheid en conform het sociale en economische model van hun keuze beslissen hoe zij de aan hen toegewezen vangstmogelijkheden benutten.

Het voorstel heeft geen nieuwe financiële gevolgen voor de lidstaten. De Raad stelt elk jaar een verordening als de onderhavige vast, en de openbare en particuliere middelen voor de uitvoering van deze verordening zijn reeds beschikbaar.

- **Keuze van instrumenten**

Voorgesteld instrument: verordening.

Dit is een voorstel voor visserijbeheer op basis van artikel 43, lid 3, VWEU, en overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de Unie.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2019, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden in de Zwarte Zee

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 43, lid 3, van het Verdrag moet de Raad op voorstel van de Commissie de maatregelen vaststellen voor de vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden.
- (2) Krachtens Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad¹ moeten instandhoudingsmaatregelen worden vastgesteld met inachtneming van de beschikbare wetenschappelijke, technische en economische adviezen, met inbegrip van, waar toepasselijk, de verslagen van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV).
- (3) De Raad moet maatregelen vaststellen voor de vaststelling en de verdeling van de vangstmogelijkheden in de Zwarte Zee per visserij of groep visserijen, inclusief, in voorkomend geval, bepaalde voorwaarden die er functioneel verband mee houden. In artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 is bepaald dat de vangstmogelijkheden moeten worden vastgesteld met inachtneming van de in artikel 2, lid 2, van die verordening vastgestelde doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB). In artikel 16, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 is bepaald dat de vangstmogelijkheden zo aan de lidstaten moeten worden toegewezen dat de relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten van iedere lidstaat voor elk visbestand of elke visserij wordt gewaarborgd.
- (4) Op haar 41e jaarlijkse vergadering in 2017 heeft de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee Aanbeveling GFCM/40/2017/4 inzake een meerjarig beheersplan voor de tarbotvisserij in geografisch deelgebied 29 (Zwarte Zee) aangenomen. In de aanbeveling wordt de totale toegestane vangst (TAC) voor tarbot voor twee jaar (2018-2019) vastgesteld, met een tijdelijke toewijzing van quota. Die maatregel moet in Unierecht worden omgezet.
- (5) De vangstmogelijkheden dienen te worden vastgesteld op basis van de beschikbare wetenschappelijke adviezen, met inachtneming van de biologische en sociaaleconomische aspecten, waarbij een gelijke behandeling van de verschillende

¹ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

visserijsectoren moet worden gegarandeerd, en in het licht van de standpunten die tijdens de raadpleging van de belanghebbende partijen naar voren zijn gebracht.

- (6) Overeenkomstig het door het WTECV verstrekte wetenschappelijk advies is het noodzakelijk het huidige niveau van visserijsterfte te handhaven om de duurzaamheid van het sprotbestand in de Zwarte Zee te waarborgen.
- (7) De bij deze verordening vastgestelde vangstmogelijkheden moeten worden gebruikt overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad², en met name de artikelen 33 en 34 van die verordening betreffende de registratie van de vangsten, respectievelijk de melding van gegevens over de uitputting van de vangstmogelijkheden. Derhalve dient te worden gepreciseerd welke codes de lidstaten moeten gebruiken wanneer zij de Commissie gegevens toesturen over aanlandingen van onder deze verordening vallende bestanden.
- (8) Overeenkomstig artikel 2 van Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad³ moet worden bepaald op welke bestanden de verschillende, in die verordening vervatte maatregelen van toepassing zijn.
- (9) Met betrekking tot het tarbotbestand moeten verdere instandhoudingsmaatregelen worden genomen. De handhaving van de thans geldende sluitingsperiode van twee maanden, van 15 april tot en met 15 juni, zou verder bescherming bieden aan het bestand gedurende het paaiseizoen van tarbot. Het beheer van de visserijinspanning en de beperking van het aantal visdagen tot 180 per jaar, zou een positief effect op de instandhouding van het tarbotbestand hebben.
- (10) Om een onderbreking van de visserijactiviteiten te voorkomen en om het inkomen van de vissers in de Unie veilig te stellen, is het van belang dat de betrokken visserijen in de Zwarte zee op 1 januari 2019 worden geopend. Gezien de urgentie dient deze verordening onmiddellijk na de bekendmaking ervan in werking te treden.
- (11) De vangstmogelijkheden moeten in volledige overeenstemming met het toepasselijke recht van de Unie worden gebruikt,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Onderwerp, toepassingsgebied en definities

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze verordening worden voor 2019 de vangstmogelijkheden vastgesteld die voor de volgende bestanden beschikbaar zijn voor vissersvaartuigen van de Unie die de vlag van Bulgarije of Roemenië voeren:

² Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

³ Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3).

- a) sprot (*Sprattus sprattus*) in de Zwarte Zee
- b) tarbot (*Psetta maxima*) in de Zwarte Zee.

Artikel 2 Toepassingsgebied

Deze verordening is van toepassing op vissersvaartuigen van de Unie die de vlag van Bulgarije of Roemenië voeren en actief zijn in de Zwarte Zee.

Artikel 3 Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- (a) "GFCM" (General Fisheries Commission for the Mediterranean): de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee;
- (b) "Zwarte Zee": het geografische deelgebied 29 als omschreven in bijlage I bij Verordening (EU) nr. 1343/2011 van het Europees Parlement en de Raad⁴;
- (c) "vissersvaartuig": elk vaartuig dat is uitgerust voor de commerciële exploitatie van mariene biologische rijkdommen;
- (d) "vissersvaartuig van de Unie": een vissersvaartuig dat de vlag van een lidstaat voert en in de Unie is geregistreerd;
- (e) "bestand": in een bepaald beheersgebied voorkomende biologische rijkdom van de zee;
- (f) "totale toegestane vangst" (TAC): de hoeveelheid van elk bestand die in een jaar mag worden gevangen;
- (g) "autonoom quotum van de Unie": vangstbeperking die autonoom aan vissersvaartuigen van de Unie wordt toegewezen bij gebrek aan een overeengekomen TAC;
- (h) "analytisch quotum": een autonoom quotum van de Unie waarvoor een analytische beoordeling beschikbaar is;
- (i) "analytische beoordeling": een kwantitatieve evaluatie van trends in een bepaald bestand, op basis van gegevens over de biologie en de exploitatie van het bestand die blijkens wetenschappelijke toetsing van toereikende kwaliteit zijn om wetenschappelijke adviezen over opties voor toekomstige vangsten te verschaffen.

⁴ Verordening (EU) nr. 1343/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 tot vaststelling van een aantal bepalingen voor de visserij in het GFCM-overeenkomstgebied (General Fisheries Commission for the Mediterranean – Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee) en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1967/2006 van de Raad inzake beheersmaatregelen voor de duurzame exploitatie van visbestanden in de Middellandse Zee (PB L 347 van 30.12.2011, blz. 44).

HOOFDSTUK II

Vangstmogelijkheden

Artikel 4

Verdeling van de vangstmogelijkheden

1. Het autonome quotum van de Unie voor sprot, de verdeling van dat quotum over de lidstaten en, in voorkomend geval, de voorwaarden die er functioneel verband mee houden, zijn opgenomen in de bijlage.
2. De TAC voor tarbot, welke in de wateren van de Unie en voor vissersvaartuigen van de Unie van toepassing is, en de verdeling van die TAC over de lidstaten en, in voorkomend geval, de voorwaarden die er functioneel verband mee houden, zijn opgenomen in de bijlage.

Artikel 5

Bijzondere bepalingen inzake de verdeling

De vangstmogelijkheden worden overeenkomstig deze verordening over de lidstaten verdeeld onverminderd:

- a) het ruilen van vangstmogelijkheden op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
- b) kortingen en nieuwe toewijzingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
- c) verlagingen op grond van de artikelen 105 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.

Artikel 6

Beheer van de visserijinspanning voor tarbot

Het aantal visdagen voor vissersvaartuigen van de Unie die in de Zwarte Zee op tarbot mogen vissen, bedraagt, ongeacht de lengte over alles van de vaartuigen, niet meer dan 180 per jaar.

HOOFDSTUK III

Slotbepalingen

Artikel 7

Toezening van gegevens

Wanneer de lidstaten overeenkomstig de artikelen 33 en 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 gegevens met betrekking tot de aanlanding van hoeveelheden gevangen vis aan de Commissie melden, gebruiken zij daarvoor de in de bijlage bij deze verordening vermelde bestandscodes.

Artikel 8
Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2019.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter